

Návrhy systémových opatření na úrovni hodnocení učitelů

Nezbytnou podmínkou pro zavedení účinného řešení ostatních věcí je dokončení profesního profilu učitele a zavedení kariérního řádu doprovázeného potřebným finančním zajištěním (MŠMT). Návazně se pak za účelem zlepšení výuky a výsledků žáků a s cílem zvyšování odbornosti učitelů navrhuje:

- Provádět systematické a pravidelné hodnocení všech učitelů, založené na jasně stanovených a známých pravidlech. Systém hodnocení učitelů sjednotit formou metodiky a pravidel vydaných MŠMT.
- Součástí systému hodnocení učitelů učinit vlastní hodnocení.
- Stanovit plán dalšího vzdělávání ve vazbě na hodnocení.
- Další vzdělávání zaměřit na osvojení metod vlastního hodnocení učitelů.
- Ředitelům umožnit sdílení zkušeností v oblasti hodnocení učitelů, včetně specifických kurzů DVPP.
- Výsledky hodnocení propojit se stanovením odměn, zvýšit tak transparentnost a motivační význam hodnocení.

3.3 Hodnocení na úrovni školy

Zjištění a doporučení OECD

OECD používá tři přístupy k hodnocení školy: vlastní hodnocení, externí hodnocení a srovnávání škol podle různých výkonnostních měřítek. Vzdělávací systém v ČR srovnávání škol pro jejich hodnocení nepoužívá.⁶ Zpráva OECD pro Českou republiku se proto zabývá externím a vlastním hodnocením školy.

Externí hodnocení školy má pro hodnocení kvality a efektivity vzdělávání v ČR klíčovou roli. Součástí externího hodnocení školy je hodnocení výsledků žáků, podmínek a průběhu vzdělávání, to znamená i hodnocení práce učitelů. Těmito úrovněmi hodnocení se zabývaly předchozí kapitoly. Analýza výsledků externího hodnocení škol je základem pro každoroční zhodnocení kvality a efektivity vzdělávání a jeho vývoje v ČR.⁷ Hodnocení školy by mělo poskytovat všem aktérům zásadní informace a zpětnou vazbu pro to, aby škola plnila svoji vzdělávací funkci co nejlépe a ve prospěch rozvoje žáků i společnosti.

Expertní tým OECD tuto koncepci nezpochybnil, ale upozornil na to, že vysoká míra decentralizace systému a rozsáhlá autonomie škol přináší tlak na posilování externího hodnocení škol a jeho zpětnovazební funkci.

Objektivní analýza silných a slabých stránek se stala cenným východiskem jak pro veřejnou diskusi o změnách v hodnocení škol, tak pro přípravu doporučení.

6 Srovnávání škol vzdělávací systém ČR jako zákonný nástroj hodnocení nepoužívá. Kvůli zájmu rodičů mají média snahu „žebříčky škol“ vytvářet, například na základě výsledků maturitních zkoušek.

7 Výroční zprávy České školní inspekce, stanovuje § 174 odst. 16 zákona č. 561/2004.